

Sólbjörg Jakobsens tale ved Liberal Alliances landsmøde

Taler

Sólbjörg Jakobsen
Politisk ordfører for Liberal Alliance

Dato

13. april 2024

Sted

Tivoli Congress Center,
København

Kære partifæller.

Hvor er jeg glad for at se jer alle sammen.

I omkring halvandet års tid har vi været et par håndfulde, som har været ”nye i job”, som folketingsmedlemmer for Liberal Alliance.

Sikke en ære.

Og sikke en spændende tid.

Før os sad Alex, Ole og Henrik alene i gruppen.

Og jo mere og mere jeg har fået indblik i det arbejde det kræver, at holde en partiskude oppe, jo større og større er min beundring blevet, for den indsats de 3 har skulle lægge for dagen.

At vi er blevet flere og at vi står så stærkt i dag – det har kun været en mulighed for os andre, fordi I 3 løftede et kæmpe ansvar, – Henrik, Ole og Alex. Det kan vi simpelthen ikke takke jer nok for!

Os nye har også kunne trække på jeres erfaring – herunder også Carsten Bach, med sin tidligere folketingserfaring. I har lyttet utrætteligt på alle vores spørgsmål – til tider garanteret også lidt dumme spørgsmål – og hjulpet os godt på vej.

At vi også har kunne hjælpe hinanden, har både været betryggende og en sand fornøjelse.

Det varmer også, at gang på gang høre, hvordan vores sammenhold bemærkes og beundres af folketingsmedlemmer fra andre partier.

I er sgu skønne kollegaer alle sammen – både soldaterne og mine fælles fødemaskiner.

Men Liberal Alliance er utrolig meget mere, end os 15 folketingsmedlemmer.

Liberal Alliance er os alle sammen.

Liberal Alliance er et sekretariat i verdensklasse.

Byrødder og regionspolitikere.

Liberal Alliance er organisatoriske ildsjæle, som sørger for at tingene spiller og sker i baglandet, frivillige som klatrer i lygtepæle og kører kampagner på gågaderne. Tusind, tusind tak til jer alle!

Og sidst men ikke mindst, vores gode liberale ungdom. LAU – som i år tog skolevalget med storm og fik over 30%!! af stemmerne. Stort tillykke til jer med det flotte valg!

At vi har det godt og sjovt sammen er rigtig fint – men det er trods alt ikke det vigtigste. Vi har en meget vigtig og alvorligt trængende opgave. Nemlig at sikre et friere samfund. Og det arbejder vi hårdt og ihærdigt på.

Konkret har vi her i ugen spyttet et par udspil ud – et bureaukratiudspil og et fritidsjobudspil, som jeg vil starte med at nævne.

Der er for få, der har fritidsjob. Og de unge for får lidt ud af det.

Selvom vi hverken tror på arbejdspligt til unge eller voksne, vil vi gerne skrue på nogle knapper, så flere kan få glæde og gavn af at have et fritidsjob.

Derfor har vi foreslået skattelettelse til de under 18-årige – og vi foreslår også en række lempelser på overbeskyttende regulering, som hæmmer mulighederne for vores unge mennesker og virksomhederne.

Vores nyeste udspil fra trykken, er en bindende bureaukratilov.

Det kan lyde lidt modsigende at indføre mere lovgivning, om at have mindre lovgivning.

Men realiteten er, at selvom alle politikere er enige om, at unødigt bureaukrati er noget fanden har skabt – ja så fortsætter lovmøllen, hvor vi alle, om end i varierende grad, trykker på den grønne knap i folketingsalen og dermed bidrager til djævelskaben, som vi alle siger at vi vil til livs. Derfor et ønske om at forpligtige hinanden med nogle bindende mål.

Vi har i indeværende periode også kørt udspil på andre områder.

Louise Brown præsenterede sidste år et sundhedsudspil hvor patienten kom i det fokus, som den selvfølgelig bør være.

Helena Andresen, vores unge medlem, som har mærket den forfejlede folkeskolereform på egen krop, har præsenteret et folkeskoleudspil, hvor vi bestræber os på at få fokus på fagligheden og tage et opgør med den centrale styring.

Derudover spytter vi LA-classic forslag ud på jævnlig basis – tag Jens Meilvang, som kæmper for at lovliggøre uber få nogle lavere afgifter på biler,

Katrine Dugaard som har skubbet på initiativer for at styrke borgernes retssikkerhed, bl.a. med en bodsordning, så uacceptable fejl og mangler skal have mærkbare konsekvenser for kommunerne.

Steffen Frølund som kæmper passioneret for at vi undersøger mulighederne for kernekraft i Danmark.

Sandra Elisabeth Skalvig, som forsøger at løfte vores uddannelses- og forskningsområde ved bl.a. at åbne op for private universiteter i Danmark.

Lars Christian Brask, som med sin værdifulde erfaring arbejder for et friere erhvervs- og iværksætterliv.

Og udover at stå for egne forslag er det også en vigtig opgave at stå imod når andre vil indføre tåbelige, frihedsindskrænkende og unødvendige forslag.

Tag for eksempel Alexander Ryles insisteren på fornuft på digitaliseringsdagsorden, så vi ikke regulerer gode og fremragende moderne løsninger og muligheder ihjel,

Carsten Bachs kamp for at vi ikke tyr til at tvinge folk i forsvaret som det første – men i stedet investerer i forsvaret og får ryddet op hvor det trænger, så forsvaret bliver mere attraktivt at frivilligt søge ind og blive i.

Eller Steffen Larsens meget ihærdige og inspirerende modstand, dengang regeringen indførte koranloven – desværre fik de med et snævert flertal indført den, men det sidste punktum i den sag er ikke sat, så længe der findes et parti som hedder Liberal Alliance.

Pernille Vermund befinder sig midt i forhandlinger på ældreområdet og trækker alt hun kan i en fri og fornuftig retning, så være ældre medborgere kan få mere

frit valg.

Ole Birk, som både sørger for liberale aftryk i de noget uambitiøse midterregingsfinanslove – og sideløbende strikker en konkret og opdateret økonomisk plan sammen, som vi kan præsentere for vælgerne før de skal sætte sit næste kryds.

Alex Vanopslagh, ja, han fortsætter med at imponerede både os og resten af samfundet, med sit visionære borgerlige lederskab – og så har han også officielt slået rekord i hvor mange svar han kan give på statsministerspørgsmålet, uden reelt at svare noget som helst.

Henrik Dahl har været en klippe i den meget svære geopolitiske situation, vi desværre er havnet i. Ruslands invasion i Ukraine, Hamas' forfærdelige terrorangreb den 7. oktober. Udover det kører han også i højt tempo og indsats, for at sikre Liberal Alliance et godt EP-valg, med sit gode hold – både på kandidatlisten, i sekretariatet og i organisationen. Et valg jeg ser frem til med blandede følelser, da jeg selvfølgelig ønsker ham et bragende godt valg – men i den grad også vil savne at have ham på den anden side af gangen i hverdagen.

Hvordan vi alle er havnet her og hvorfor vi gør det, har vi alle hver vores historie på.

Personligt kan jeg ikke lade være. Jeg kan ikke holde ud at se menneskers friheder indskrænket, vores unge generationer undervurderet og pakket ind i vat, socialisters grådighed efter andre folks penge, som kvæler skaberlysten i

samfundet.

Vores historier er måske forskellige – men vores frustrationer og vores værdier tror

jeg forbinder os i meget høj grad – Bevares, dog med plads til lidt forskellighed.

Vi er en del af en alliance, som kæmper med næb og klør for, at vores samfund indrettes således, at du skal kunne tage rejsen fra vugge til grav, værdigt, meningsfuldt, frit – og i videst muligt omfang, uden moder stats indblanding.

Sådan et liv kommer dog ikke uden forpligtelser. Det er også derfor at vi gang på gang i vores kommunikation, ikke alene fremhæver FRIHED, men også ANSVAR. Og ansvarsdelen er heldigvis ikke en ”pris” eller en ”straf” for at have frihed, når den ikke er socialdemokratisk påtvunget, ”fordi de gør noget i Rusland” eller fordi ”ellers dør velfærdstaten”, nej, spørger du mig, er ansvaret hovedingrediensen, til et værdigt, meningsfuldt og frit liv.

Mette Frederiksen udtalte for nyligt, at de fleste så sit arbejde som et kald.

Hun sagde også nogle fornuftige ting om hvilken bjørnetjeneste det er at gå med – og videregive – et indtryk af at livet er lutter lagkage. Det ved vi alle sammen at det ikke er. Men det her med at hun sagde at de fleste mennesker ser sit arbejde som ”et kald”, satte gang i nogle tanker i mig.

Fordi selv om hun rammer nogle rigtige punkter, så var den bare skæv. Som at

høre en tonedøv forsøge at synge en smuk sang.

Jeg skal i hvert være den første til at indrømme, at de jeg stod som 17-årig, gravid på en fiskefabrik i 4 timer hver dag, efter skoletid. Med tær så frosne at de var ved at falde af. Det føltes godt nok ikke som et kald.

Når iværksætterten afsætter alle døgnets ledige timer til at skabe noget – opbygge en virksomhed, ja, så er det ikke fordi momsregnskabet eller opsøgende salg føles som et kald.

Og når sygeplejersken, som altid er klar til at tage en ekstra vagt – give lidt ekstra, ja, så er det ikke fordi det er et kald at stå og måle blodtryk kl. 3 om natten.

Så min besked i dette tilfælde, er

Hvis Mette tror,

at hårdtarbejdende mennesker,

de er det for den socialdemokratiske velfærdsstat.

So kender Mette danskerne dårligt...

Vi gør det fordi vi føler et ansvar.

For os selv.

For vores familier.

For vores samfund.

Fordi det handler om ansvar.

Og dét er vores kald!

Og vi gør det helt af os selv,

Helt uden tvang.

Og helt uden at en socialdemokrat beordrer os til det.

Men fordi, dét, er vores kald!

Og fordi vi vil.

Og fordi. Vi. Godt. Kan!!

Tak for ordet – og må vi få et fortsat fremragende landsmøde sammen!

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Liberal Alliance, Politisk tale

Relateret

Alex Vanopslaghs tale ved Liberal Alliances landsmøde
13. april 2024

Henrik Dahls tale ved Liberal Alliances landsmøde
13. april 2024

Nicolai Wangs tale ved Liberal Alliances landsmøde

13. april 2024

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/solbjerg-jakobsens-tale-ved-liberal-alliances-landsmode-2024>